

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtno 3 K.

Velikovec, 27. januarja 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 40 vinarjev. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Zaslepljencem.

Kogar hoče Bog uničiti, tega udari s slepoto. Tako si mora človek misliti, ko vidi, da se najdejo še danes pri nas ljudje, ki silijo v Nemško Avstrijo. Vsi nenemški narodi so se odtrgali od te od Boga zupuščene in od vsega sveta preplete države. Sedaj se hočejo odcepiti tudi že nemški prebivalci iz Vorarlberga, Tirolske in Salzburga in se pridružiti Švici, oziroma Bavarski, ker vedo, da čaka Avstrijo gotova smrt. Ima 80 milijard dolga, njena industrija je popolnoma uničena, ker nima sirovin in premoga (kolna), za vsakdanji kruh pa mora beračiti po celem svetu. Grozno je čitati nemško avstrijske liste, ki slikajo obupen položaj v tej nesrečni deželi, ki stoji pred bankerotom, to se pravi, da lahko postanejo vsi prebivalci Nemške Avstrije berači. V Jugoslaviji pa imamo živeža, da ga lahko še izvažamo v druge države, imamo premog, morje itd. Dolga pa skoraj nimamo. Grozno je kaznoval pravični Bog Nemško Avstrijo, ki je leta 1914 začela to strašno vojsko. Vse, kar so nemški Avstrijci želeli drugim narodom, je prišlo na njihovo glavo. Povsod ste videli med vojno napisane hujskarije proti Srbom ali „Gott strafe England“ in „Gott vernichte Italien“. Sedaj je prišlo vse to gorje na Nemce same, ki bodo trpeli svoje žive dni. Mi Slovenci ki smo za Nemce pretrpeli med vojno toliko hudega, naj plačujemo še sedaj vse večne čase njihove dolge? Ne! Zato zgrabite plačane nemčurske agente in njihove podrepnike ter jih požnite v Nemško Avstrijo, katero tako ljubijo, ker niso boljšega vredni,

kakor da izginejo znjo vred v prepad, kjer bo jok in škripanje z zobmi.

Kako je v Nemški Avstriji?

Pred kratkem je bila gospa iz Velikovca po opravkih v Volšperku. Ker se Avstrija od gotove strani zelo hvali, se je gospa zanimala, če je življenje tam res tako ugodno. Pa kaj je opazila? Nekdaj zadovoljni prebivalci so vsled draginje popolnoma obupani. Vedo tudi, da jim bo država ob priliki oddaje premoženja odvzela skoraj vse imetje. Blago, ki ga imajo na prodaj nikakor ni ceneje ko pri nas. Ravno nasprotno! Gospa se je na lastne oči prepričala, da je kupec za platno, ki se pri nas dobi za 40 K, moral plačati 50 K. Za plačilo si želijo povsod jugoslovanski denar, lastnega se branijo, ker vedo, da je jugoslovanski veliko več vreden. Tukaj pri nas se pa še najdejo ljudje, ki hranijo večje vsote nemškega denarja.

Kaj počenjajo v Beljaku.

Tukaj so prišli na sled dvem tatinskim družbam, ki sta skozi mesece kradli na beljaškem kolodvoru. Zaprli so 13 članov, po večini železničnih uslužbencev. Svoj sedež so imeli ti tatovi v beljaškem državnem kolodvoru. Bili so carinski in železniški uradniki, poduradniki in delavci. V drugem slučaju pa so bili združeni večjidel kovači, ključavničarji, vozni mojstri iz delavnic železnice, „organi-

zirani“ ter so kradli na isti način kakor prvi, vendar na svoj lastni račun. Preiskave so dognale ogromen obtežilni material; gre za vrednosti več milijonov. Tekom preiskav se je našlo, da so v to tatvino zapleteni tudi trgovci, katerim so tatovi prodajali svoje blago. Preiskave še niso končane, vendar so našli velike zaloge različnega blaga in tudi mnogo denarja, kar da sklepati, da so uzmoviči že dolgo časa izvajali tatvine.

Vobre so padle.

Občina Vobre je bila daleč po svetu znana kot najmočnejša nemčurska trdnjava. Nemci sami so se hvalili: „Če vse vrag vzame, Vobre ne bo!“

Ko smo preteklo poletje začeli izpreobračati naše zapeljano ljudstvo in zatirati nemčurstvo, tedaj se nam še sanjalo ni, da bi tudi Vobrčane spravili na pravo pot.

Toda še vedno se godijo čudeži! Česar moški nismo mogli doseči, to so dosegle vrle žene in zavedna dekleta: nemčurska trdnjava Vobre je padla.

Gospodarske novice.

Oddelek našega ministrstva prehrane v Trstu.

Ker prihaja preko Trsta veliko blaga v našo državo, je ustanovilo našo ministrstvo prehrane v Trstu poseben oddelek, ki bo to blago tam sprejemal in skrbel za to, da se odpošlje dalje v Jugoslavijo.

PODLISTEK.

Samo sedem glasov za Avstrijo.

V Celovcu izhaja umazana cunja, ki se imenuje „Kärntner Landsmannschaft“. Koroški Slovenci pa ji pravimo „Oslovska trompeta“. To pa zato, ker skozi to trompeto trobijo celovski osli v svet največje oslarije, katere verjame kvečjem kak osel. Kunšten pa je ta list tako, da sliši travo rasti. Nihče ni manj naročen: ponoči prihaja kakor tat, se vleže na prag, na okno ali pa kar na cesto in potrpežljivo čaka, da se ga kdo usmili in pobere.

Pred kratkim je „Oslovska trompeta“ sklicala veliko ljudsko zborovanje. Govornik je pozval Nemce in Nemčurje, naj prisežejo, da ne bodo nikdar dopustili, da bi se Koroška razdelila. Marsikdo je že hotel priseči, pa se je še o pravem času spomnil, da je antanta že davno razdelila Koroško na pet delov in da bi torej po krivem prisegel. Samo 7, piše in beri: sedem trapov je vzdignilo roke. Ko so pa ti krivoprisežniki zapazili, da so sami, jih je bilo sram in so se hoteli poskriti. Pa ni bilo več časa: uskrili so sicer glave, a roke je ujel pripravljeni fotograf. In to fotografijo je prinesla „Oslovska trompeta“ dne 7. t. m. v svoji 32. številki.

Na fotografiji se vidijo sicer samo

roke, a vsakdo lahko spozna čigave da so. Zato nam ni treba teh krivoprisežnikov imenovati. Le pogledjte tisto debelo roko na desni, tisto na levi, ali pa ono koščeno roko na levi, pa veste takoj, čigava je katera!

In čigava je ona nežna, cartana ženska rok'ca v sredi? To pač ni težko vganiti! Saj to žensko vsi poznamo. Sicer ima zelo dolg jezik, a ji še vedno ne zadostuje. Zato si želi še enega, da bi tem lažje povedala vsemu svetu, kako zelo v svojem nežnem srcu sovraži Slovence. Da bi vsaj pri prisegi to pokazala, je privzdignila ne samo tri prste, ampak kar štiri!

Upamo, da nas „Oslovska trompeta“ kmalu zopet razveseli s kako tako fotografijo.

Češko sukno.

Naša vlada je sklenila s češkimi tovarnami sukna pogodbe za nakup večje množine sukna.

Na Dunaju veselo tiskajo bankovce,

tako da stroji tečejo noč in dan. Samo v enem tednu so natisnili za celo milijardo novih bankovcev. Posledica je, da je avstrijski denar skoraj brez vsake veljave.

1 avstrijska krona = 1 vinar.

„Berliner Tagblatt“ poroča, da se dobi v Švici za 1 avstrijsko krono samo 1 švicarski vinar še.

Naša industrija.

V Zaječarju nameravajo ustanoviti novo steklaro (glazuto). Dosedaj smo imeli fabrike za steklo v Čupriji, Hrastniku, Zagorju in Ribnici na Poh. V Šostanju se ustanovi fabrika za kemične izdelke. V Blagaju se obnovi pivovarna. Država je kupila pet popolnih delavnic za vagone. Namesti jih v kratkem po deželi. Delalo bo v njih več tisoč delavcev. Ščasoma bomo imeli toliko fabrik, da nam ničesar ne bo treba kupovati v drugih državah. Še prodajali jim bomo.

Pridelek češkega sladkorja.

Letošnji pridelek sladkorja v Češko-slovaški se ceni na okroglih šest milijonov meterskih centov, kar pa nikakor ne zadostuje, da bi mogla Češka zalagati s sladkorjem vse evropske države. Naša država dobi sladkor iz Čehoslovaške po 8 K kg. Treba bo skrbeti, da sladkor ne dobe v roke verižni trgovci, temuč le javne aprovizacije in kmetijske zadruge. Za sladkor dobe Čehi od nas 2500 prasičev carine prosto.

Vreče za kmetovalce.

Ministrstvo za prehrano bo izročilo zvezi kmetijskih zadrug 140.000 vreč v svrhu razdelitve med potrebne kmetovalce.

Sol za našo državo.

V Solun je prispelo iz Aleksandrije osem milijonov kilogramov soli za našo državo. Kmalu dobimo še velike množine soli iz Tunisa.

Kdor še ni dal kolkovati bankovcev,

in bi jih rad imel kolkovane, mora zato vložiti prošnjo na glavno komisijo za valutno reformo v Beogradu. Bankovcev naj se tja ne pošilja, marveč naj se počaka na rešitev prošnje. Kolkovanje izvrši nato podružnica Avstro-ogrske banke.

Zahteve invalidov. Dne 16. januarja so bili pri ministrskem predsedniku Davidoviču zastopniki invalidov. Zahtevali so na podlagi resolucije, sprejete na invalidskem zborovanju, da se jim zviša podpora in da se dovoli družinam v vojni padlih mesečna podpora po 150 dinarjev.

Širitê povsod „Korošca“!

Dopisi.

Sv. Jakob v Rožu. Naše vrlo gledališko društvo nas je 5. in 6. t. m. zopet razveselilo s predstavo, in to pot s tródejanko „Spanska muha“. Za naše razmere je igra sijajno uspela. Vidi se, da se igralci nesebično žrtvujejo za narodno stvar in da jim ne manjka spretosti. Čuti je že odmev po Rožu, v tem da se tudi drugod prirejajo igre. Nas samo veseli, ko vidimo, da se zbuja naše ljudstvo iz težkih stoletnih sanj. To je delo, ki nam prinese luč narodne prosvitljenosti na Koroškem. Zato pa podprimo to delo in ne bodimo malenkostni in prekritični, kakor je še toliko samoljubov boljše sorte, ki jezdiijo samo prvega konjička ali pa nočejo nič. Žal, da imamo še toliko Izraelcev, ki mislijo še danes z upitjem podirati Jeriho.

—R—

Šmarjeta pri Velikovecu. Ker se od nas že dolgo nihče ni oglasil, Vam sporočim ob končanem letu nekaj novic. Rojstev smo imeli leta 1919 samo 20, mrličev pa 31, torej očitno nazadovanje. Pet jih je umrlo vsed razstrelb. Dva sta se sama ponesrečila z granatami, trije pa so bili slučajno ustreljeni, med njimi Janez Lipnik, cerkovnik v Šmarjeti. Zadnji čas smo jih pokopali, zlasti na Želinjah, celo vrsto: Jožefa Ravnika v Štriholčah; bolezen si je nakopal v vojni; bil je navdušen Slovenec in dolgo vrsto let knjižničar izobraževalnega društva na Želinjah. Istega dne je umrl v Štriholčah še drug zaveden Slovenec, Anton Kasl, star 64 let, oče rajnega župnika Leopolda Kasla. Bil je eden tistih, ki jim pravimo „značaj“. Na starega leta dan smo pokopali 54 letno Frančiško Gross, vdovo po 1896 leta umrlem Valentinu Gross, tedaj daleč na okoli znanem in uglednem slovenskem gospodarju. Bila je plemenita, krščanska, slovenska žena. Naj počivajo sladko v domači, slovenski zemlji! Imeli smo pa tudi v preteklem letu pet porok. Vsem novim zakonskim pa, kakor vsem dobrim Slovincem, srečno in blagoslovljeno novo leto.

Kazaze in okolica. Meseci so minuli, odkar ni bilo ničesar slišati iz našega kraja in okolice. Novo leto nas je vzdramilo in poprijeli smo se prav pridno dela. Najprej so si naše žene in dekleta ustanovile „Žensko društvo“. Pristopilo je že lepo število članic, katero v kratkem času naraste na 40—50. Važnost in pomen ženske organizacije pozna pri nas vsaka žena, vsako dekle.

Od več strani čujemo biti plat „nemčurskega zvona“, ki hujskajo venomer zoper katero ustanovo in tudi tu pa tam proti naši domovini. Ako se ponovi, objavimo te junake javno v časopisih. Vendar našega delovanja njih zlobni jeziki čisto nič ne motijo. Prav gotovo bi se prileglo njihovemu srcu, da bi ustanovili za dotične kakšen „Verein“, kjer bi se jim nudila prilika izobrazbe „visoke nemške kulture“. Nemščino znajo ti zaslepljenci „izvrstno“, pismeno in ustno. Vsakemu treznemu Sloveecu se mora gabiti (gravžati), da hočejo ti tepci biti Nemci, čeprav so rojeni v slovenski zibelci. Smešno, pa žalostno! Taki so, Bog jim grehe odpusti! Pa nikar ne misli, ljubi „Korošec“, da je veliko takih nemčurjev med nami!

Lahko jih na prstih sešteješ! Zato se jih pa tudi prav nič ne bojimo. Prav radi jim privošimo veselje, da častijo in povečujejo falirano Avstrijo — tisto vsem buteljnom obljubljeno deželo, kjer se cedi med in mleko. Če hočejo, jim preskrbimo tudi dovoljenje, da bodo smeli iti za nekaj mesecev v Celovec, kjer bodo imeli dosti pritožnosti da si ozdravijo želodec in izpraznijo polne (?) mošnjčke! Kako je v Avstriji, vemo vsi, saj beremo nemške liste in obupna pisma, ki jih pišejo domov folksvérovci. Vedno in vedno tožijo (jamrajo), kako slabo se jim godi in da bi radi prišli domov, kjer bi jim vsaj ne bilo treba stradati. Zato pa, zavedne žene in dekleta, vrli možje in fantje, postaviti se krepko v bran vsem zapeljivcem in omahljivcem, povejte jim, da delamo skupno, vztrajno in požrtvovalno za našo lepo in močno Jugoslavijo!

Grebini. Izkaz daril za božičnico: Dijaki moški učiteljska v Mariboru, potom Zvez ženskih društev 1357 K 70 v in bon 106 K; Zveza žen. društev 79 K 20 v in 2 kg sladkorja; po 50 K: g. Inž. Božič, po 40 K: gg. Fr. Nuk, Ellersdorfer; po 30 K: g. Kindman; po 20 K: gg. Holec, Pirker, Lučovnik, Fleiß, Ručigaj Ivanka, Ručigaj Marica, Kasl Martin, N. Hanšič, maj. Vavpotič, kap. Polak, N. N. poročnik, g. Ručigaj P. 14 K, po 10 K: gg. nadp. Schwarz, nadp. Palčič, nadp. Kramer, podp. Srienz, podp. Pinterič, Dr. Ivanišević, Herzog, Blassnig, Schwarz Tomaž, Stogart, Dr. Marušičeva, Kovač, Potočnik, Gregorič, N. N. in Ručigajevo vedeževanje; gg. Alič, Reš, po 6 K, g. Waleher 4 K, g. nadp. Schein 3 K, gg. Gross in Kržišnik po 2 K. G. Haberl Julka košaro sadja, g. Karnaas Jakob torbico jabolk; g. Tomaž Schwarz 2 ducata svinčnikov, g. Rosneger 6 duc. svinčnikov in 3 biležnice. Vodstvo šole se najsrčneje zahvaljuje v imenu šolske mladine vsem darovalcem, ki so pripomogli, da je takajšnja božičnica tako sijajno uspela.

Vobre. Ker si avstrijski agitatorji živiti ne upajo več preslepiti, hočejo farbati nrtve. V nedeljo, dne 18. t. m. so naši nemčurji natakili na vse grobove in križe nemčurske letake. Potem so morali pa tako bežati, da so od Vober do Kleč izgubili večino letakov, kar jih je še ostalo. Česta je bila kar nastiana. Se vsaj ljudem ni spodrkalo. Popoldne so morali zato v častnem spremstvu dveh žendarmov v Velikovec p. d. Peter in njegov sin ter tesar Gradišnik. Mi jih poznamo že od spomladanske vobrske strahovlade. Gradišnik je bil tisti, ki je šel klicat „krigsministra“ Moraka, ko je zvedel, da so se naši umaknili iz Grebinja. Budil in pregovarjal ga je tako dolgo, da je vstal in šel zbirat vobrsko „ravbarbando“. Petrov sin je bil pri tej „ravbarbandi“ največji divjak. Slovenskim ženskam je nastavljal bajonet na prsa in jim grozil v svoji podivjanosti, da bo vse pobil, če katera le besedo spregovori. Jabolko pač ne pade daleč od drevesa, on je pa svojega očeta sin. Pa neumni so! Na takšne limanice, kakor jih je ujel g. Pavlica, ne gre niti tisti rdeči tič, ki mu pri nas doma pravimo „gimpel“. Peter je namreč kar sam izročil prvemu človeku vse letake, kar jih je še imel, samo sedem si jih je pridržal, da jih sam razdeli. Razentega mu je pa še povedal, da jih donasa iz Avstrije njegov sin. Kaj pa so hoteli napraviti z mrtvimi na vobrskem pokopališču? Ti vendar nimajo več pravice glasovati! Slaba jim prede, ali se jim je pa pamet skisala.

Pilberk. Zborovanje kmetijske podružnice. V nedeljo 28. decembra je bilo v Nar. domu dobro obiskano zborovanje tukajšnje podružnice kmetijske družbe. Mlekarski inštruktor g. Kafol je predaval o živinoreji in mlekarstvu. Priporočal je kmetom, poprijeti se boljše živinoreje, ki je dosti bolj zanesljiva nego poljedelstvo ter tudi pri manjšem trudu več da. Koroška je kakor ustvarjena za živinorejo, dočim kmet kljub trudu ne more pri delati niti toliko žita, kolikor ga sam potrebuje. Govoril je o hlevih, o zboljšanju travnikov, o

krmljenju živine, o reji telet, o ravnanju s telicami, o molži in o ravnanju z mlekom. Kar je nam povedal o snaznosti, sicer nekaterim gospodinjam ni bilo prav — a skrajni čas je, da se tudi molža opravlja bolj čedno in skrbno. Nazadnje preide govornik tudi še na kokošjo rejo. Gospodinje naj bi ne krmile preveč z žitom, ampak tudi še z drugimi stvarmi, posebno s kostno moko. G. nadučitelj Močnik nas je opozoril na potrebo vsestranske izobrazbe kmeta. Kmet šteje 80% vsega prebivalstva v Jugoslaviji. Kakor potrebujejo drugi stanovi svoje šole, tako tudi kmet. Po svojem številu bo moral voditi državo. Kmetje naj se bolj zanimajo za šole. Nadalje nam je prečital mnogo člankov iz nemškega časopisja. Prepričali smo se, da pripovedujejo zelene bukvice in razni letaki same laži o Nemški Avstriji. Spoznali smo, da se tam res strogo rekvirira žito, da je uveden živinski monopol, da vlada v Avstriji velika beda, da jim mašine in industrija ne morejo narediti kruha. Pozval nas je, da letake čitamo s premislekom, in spoznali bomo, kaka laž je v njih. Tako bomo tudi bolj zadovoljni s svojo domovino, v kateri se nam vendarle še najbolje godi.

Hodiše. Za društveni dom izobraževalnega društva „Zvezda“ so darovali: G. Dr. Ferjančič 30 K, gg. Dr. Korenčan, Maks W., Ivan H., Josip Z., Kovač, I. K., Ropič, Tratnik, K. N., kpt. M. K. po 20 K; gg. kpt. Kolšek, por. P., Franjo H., Pošinger, Tone Valnar po 10 K; g. Kuntarič 6 K; g. Birska 4 K; gg. Kričej, Niševicer, P. Kričej po 2 K, g. Bitenc 1 K. Nabrala ob priliki ljudske veselice 5. oktobra 1919 g. Drag. Bitenc in gđc. Zorka Jovainig.

Nadalje so še darovali: g. Štrifol 5 K; g. Prosekar 3 K; gđc. Prosekar, gg. Hrovat, g. K., Franjo Š., M. Tratnikar Lovrenčak, gđc. Greti Obned, Zorka Jovainig, Anica Obned po 2 K. Ob priliki prireditve v Ribnici nabrala: Niševicer in gđc. Milka Kaučič. G. Franc Čužek, Ptuj, 1000 K, Neimenovan, Rožek 50 K, K. Jesenice 195 K, g. Magdič, Ljubljana 30 K, Grafenauer, Vetrinje, Zwanaer, Hodiše 4 K, Fürsager, Radovljica 10 K, Uradniki v Ljubljani 326 K, g. Stermecki, Celje 20 K, Železničarji na koludvoru Špilje: g. Pojavnik Vin-

ko 30 K, gg. Persolja, Urbič, Valentič, Krali, Kresnik, Novak, Bračimu, Plohl in gđc. Poštočnik po 10 K. Nadalje: g. Karl Bitenc 4 K, g. Marija Bitenc 5 K, g. Franjo Bitenc 2 K, g. Ivan Bitenc 2 K, g. Alojzij Bitenc 4 K, gđc. Marija Hubat 2 K, g. Marija Eržen 5 K, g. Antonia Bögel 8 K, g. Minka Zacherl 10 K, g. Matilda Koseg 6 K, g. Ivan Kosec 230 K, g. Marija Pegan 4 K, gg. Rudolf M. in Mirko Kregelj po 2 K, gg. Jarnovič, Vrčon, Klavera, Bregan po 1 K; gg. Pirnat, Perko, Škrjan po 2 K, Neimenovana 10 K, Hubert Joško 2 K, J. C. 5 K, P. Jerne 4 K, J. Žibert 5 K, Albin Čebular 5 K, Teuerschuh 60 v, Medved 80 v, Medved 35 v, in Žvan Andrej 60 v, — zadnji vsi iz Ljubljane. Vsem dobrotnikom stokratni „Bog plačaj“. Slavko Niševicer, blagajnik.

Dnevne novice.

Povratak naših vojnih ujetnikov iz Italije. Poroča se, da je italijanska vlada že ukrenila vse potrebno, da čim prej odpošlje naše ujetnike v domovino. Ker mi ne razpolagamo z zadostnim številom vagonov, bo dala vagone na razpolago italijanska vlada.

Pretep z italijanskimi vojaki. V Logatcu so se na Novega leta dan stepli domači fantje z italijanskimi vojaki, ki so popevali laške pesmi. Prihiteli so karabinjeri s strojnimi puškami ter slepo obstreljevali gostilno. Mrtva sta obležala dva naša fanta in dva laška vojaka, mnogo pa je bilo ranjenih.

Velikovec. V sredo, 28. t. m. se vrši ob 8. uri zvečer v prostorih Narodnega doma redni občni zbor Narodne čitalnice. Dolžnost vsakega člana je, da se zanesljivo udeleži tega zborovanja.

Črna. Dne 15. jan. je začelo goreti pri posestniku Filipu Rožanu. Nevarnost so opazili pravočasno, zato se je posrečilo, da so ogenj takoj pogasili.

Naše prireditve.

Grebinj. Dne 8. februarja t. l. priredi tuk. kraj. odbor narodno veselico.

Na vzporedu so 2 šaljivi igri, petje in prosta zabava. Veselica se bo vršila v prostorih Narodnega doma v Grebinju. Začetek veselice ob 3. uri pop.

Ker je čisti dobiček namenjen za uboge šolarje in tuk. knjižnico, se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

Za obilen obisk vljudno prosi Odbor. **Borovlje.** Veliki planinski ples, ki ga priredi podružnica S. P. D. za Rož dne 1. febr. v Borovljah v hotelu „Just“, zbuja povsod veliko zanimanje. Vsled velikega navala, ki se obeta, se je izkazala potreba, da se dolga odprta veranda prenaredi v prijeten paviljon. Prostorna dvorana za ples bo pretvorjena v planinski raj; tu bomo videli naše Ziljanke in poslušali lepe koroške pesmi. Pri plesu bo svirala vojaška godba, za zabavo v paviljonu in drugih prostorih bo pa skrbela domača kmetska godba in naši pevci. Na svidenje torej!

Ruda. Dne 1. febr. se vrši v tuk. slovenski gostilni „Pri Faštelnu“ igra in srečolov, prosta zabava in ples. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dravograd. Tuk. „Narodna čitalnica“ je naročila za 3000 K novih knjig. Tako razpolaga naša čitalnica razen s časopisi še z lepo in bogato knjižnico. S tem bo marsikomu ustrezno. V nedeljo 1. februarja priredi „Čitalnica“ veselico z dvema igrama in petjem čitalničnega pevskega zbora v prostorih gostilne g. Antona Pernata v Meži, na kar opozarjamo že sedaj občinstvo.

Šmihel pri Pliberku. Slov. kat. izobr. društvo za Šmihel in okolico priredi v nedeljo, dne 1. februarja in v ponedeljek dne 2. februarja ob treh popoldne v prostorih Šerčerjeve gostilne Meškovo dramatično sliko „Na smrt obsojeni?“ Na dnevnem redu je še govor (govornica iz Maribora), deklamacije, petje in tamburanje. Ker je igra jako lepa in času primerna, pričakujemo obilne udeležbe. Dne 2. februarja je namenjena igra udeležencem iz daljše okolice.

Ženitvena ponudba.

Udovec brez otrok, dober delavec, ima 3000 K gotovine, bi se rad priženil na manjše posestvo. Naslov pove upravništvo „Korošca“.

Ženitna ponudba.

Sem kmečki sin, 30 let star, dobro izobražen v kmetijstvu, precej premožen in se želim poročiti z gospodično ali pa vdovo, ki ima posestvo. Samo resne ponudbe pod „Kmetija“ na upravništvo „Korošca“.

Ženitna ponudba.

Dva inteligentna fanta od 22 — 24 let se želita poročiti z gospodičnima enake starosti ali pa tudi z mlajšima, ki se razumeta na gospodinjstvo. Ponudbe, če mogoče s sliko, pod „Sveča“ na upravo „Korošca“. Tajnost zajamčena!

Prodaj ali zamenjam

srednje veliko kmetijo

z dobro vpeljano gostilno in s prodajo tobaka. Pavel Scher, Velinja vas, pošta Bistrica v Rožu (Koroško).

Konjiček,

lep in močan, se zaradi pomankanja prostora proda. Vzame se tudi nemški denar po primernem kurzu.

Vpraša se v apnenici Galicija pri Grabštanju.

Išče se

konjski hlapec.

Prednost ima oženjen moški, ki bi si mogel preskrbeti prehrano sam.

Ponudbe na: apnenica Galicija pri Grabštanju.

Razglas.

V sredo, 28. t. m. se bodo prodali na javni dražbi ob meji zaplenjeni konji v Velikovcu na živinskem trgu ob 11. uri dopoldne.

V pošteb bodo prišli v prvi vrsti posestniki, kateri doprinesejo od občine potrdilo, da rabijo konje za svojo domače poljedelstvo.

Poziv.

Kdor mi z dejstvi dokaže kakšno protijugoslovansko obnašanje, delovanje ali govorjenje, dobi kot nagrado 4000 K, ležečih pri mojem zastopniku g. Avgustu Košek, notarskemu namestniku v Velikovcu.

Franc Mauchler,

vodja skladišča v Velikovcu.

Trgovski pomočnik

išče službe v trgovini z mešanim blagom. Naslov pove Narodni svet v Velikovcu.

Izvrstne kranjske klobase in vsakovrstno prekajeno

svinjsko meso ter slanino (špeh)

prodaja v vsaki množini in po najnižjih cenah Karel Exler, prekajevalec v Kranju, Gorenjsko.

Konjsko žimo in ščetine

kupuje v vsaki množini in najbolje plačuje A. Mičej, ščetar, v Št. Vidu (Podjuna-Koroško).

Josip Rojnik,
trgovec

Tilči Dobravc

poročena 18. prosinca 1920.

Polje.

Velikovec.

Ženitna ponudba.

Mizar in tesar, star 37 let, se želi poročiti. Šivilje imajo prednost; starost do 35 let. Samo resne ponudbe pod „Mizar“ na upravo „Korošca“.

Ženitvena ponudba.

Sem blizu 40 let star, po poklicu pek, imam majhno posestvo in se želim v svrhu ženitvo seznaniti z gospodično ali vdovo brez otrok s primernim premoženjem. Le resne ponudbe pod „Pek“ na upravo „Korošca“. Tajnost zajamčena.

Kdo ve?

Ako kdo ve, kje se nahaja

Jožef Kulik,

klepar, naj blagovoli to naznaniti

T. Masariku,

kleparju v Drveši vasi št. 10, pošta Pliberk.

Mariborska eskomptna banka,

podružnica Velikovec,

Glavni trg št. 37.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.
 Dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji.
 Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.
 Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
 Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje.
 Eskomptira trgovske menice.
 Daje pojasnila vsak čas brezplačno.
 Blagajna je odprta od $1\frac{1}{2}$ 9.—12. in 15.—16. ure (3.—4. ure popoldne).

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmla, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasička ali vola da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 20:50 poštne prosto na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpušča je. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 7 kron.

Lekarna Trnkoczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Učenec.

Velikovški odred nam priporoča 16 letnega mladeniča lepega vedenja. Govori zelo dobro slovensko. Obrtnik ali rokodelc, ki bi ga sprejel v pouk, naj se zgleda v upravnštvu „Korošca“, kjer dobi naslov.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Trgovec.

Kot trgovec se želi naseliti. invalid.
 Naslov pove Narodni sveti za Koroško.

Pristne kranjske klobase

razpošilja po najnižji dnevni ceni franko
 Karel Novak, Ljubljana VII.

Vabilo

na javen ples

ki ga prirede poštni uslužbenci v Velikovec dne 1. februarja ob 3. uri pop. v telovadnici. Jedila in pijačo preskrbi g. Švikaršič, gostilničar v Velikovec. Vstopnina 5 K. Ker je polovica čistega dobička namenjena Zvez. ženskih društev na Koroškem, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi

prireditveni odsek.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi
vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

K. O. Z.

V MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Kupi „Drava“ Maribor.